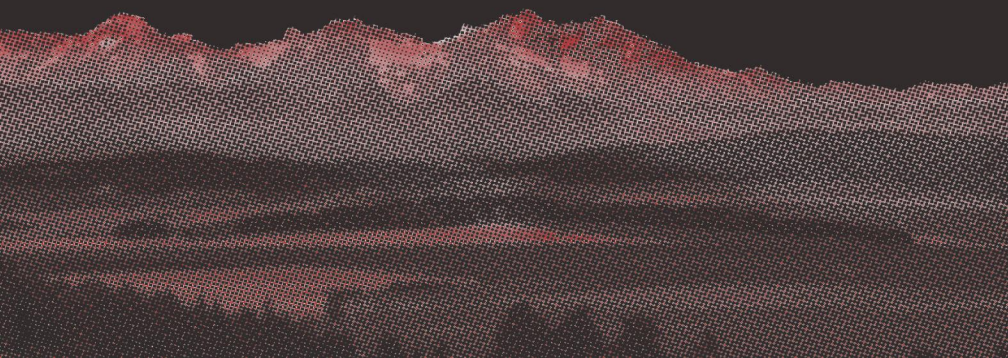

GUSTÁV MURÍN

MAFIA

V POPRADE

križovatka slovenského podsvetia

Dixit

GUSTÁV MURÍN

MAFIA V POPRADE

**križovatka slovenského
podsvetia**

**Dixit
2020**

Obsah

1. Milan Reichel	15
Z kulturistu hotelier.....	16
Objavuje sa Černák.....	18
Prvé varovanie.....	20
Dve tváre Černáka.....	23
Ako zomrel Filip.....	23
Reichel opäť svedkom vraždy.....	29
Róbert Holub na scéne.....	32
Karin má rodiť.....	34
Užitočné priateľstvo.....	35
Ako skončil Škubla.....	36
SIS – Zmluva s diablom.....	39
Priateľstvo medzi mafiánmi.....	41
Rusi v Poprade.....	43
Neobyčajné kamarátstvo.....	44
Holub a Černák.....	46
Pretláčanie v Bratislave.....	47
Laco Šuhajda.....	50
Holub kontra Černák.....	54
Krvavé divadlo u Reichela.....	55
Vražda krčmára Vlčeka.....	62
Ako to bolo.....	65
Zabijak.....	69
Čističovi na muške.....	71
Napínanie svalov.....	76
Prípada Bachleda.....	77

Prečo práve Poprad, prečo práve Bachleďa?.....	79
Posledné jednanie pred spadnutím opony.....	80
V osudný deň.....	82
Pátranie dostratena	85
Dohra prípadu Bachleďa.....	86
Plány, čo nevyšli	87
Černák sa mení.....	88
Reichel na úteku	90
V poslednej chvíli.....	91
Svěchotove hry.....	92
Koniec bossa Holuba – likvidácia na trikrát.....	94
Ďalšia Černáková intriga	96
Koniec osamelého pomstiteľa.....	98
Na úteku	105
Zločin a trest.....	108
Milan Reichel nemlčí.....	112

2. Ondrej Žemba 115

Tatragónka ako korisť.....	117
Tatragónka a koniec mafiána Žaluďa.....	118
Žemba kontra Žaluď.....	120
O tom istom inak.....	123
Žemba pod ochranou.....	127
Ďalší osud Tatragónky.....	128
Tatragónka ešte inak.....	131
Žemba kontra Holub	133
Likvidácia na trikrát.....	137
Ďalšia Černáková intriga?	139
Tak, ako teda?	141
Aká to spoločnosť!	144
Žemba a Kollár	145

Ešte raz Kollár	151
Žemba a Kušmírek.....	156
Predčasný skon Žembu.....	158
3. Baki Sadiki	161
Koniec zlatých časov	162
Sadiki a súdy	164
Narkobarón a sudca	166
4. Taliani pod Tatrami	172
Ktorá talianska mafia sa tu usadila?.....	172
Politici a podsvetie?	
5. Rozčúlený politický väzeň	179
6. Primátor a podsvetie?	183
Primátor pod ochranou.....	186
Primátor žalujúci, aj žalovaný.....	190
7. Prezident a podsvetie?	193
Animátor amerického sna	193
Americký sen po slovensky	195
Inovátor, alebo úžerník?	198
Nedotknuteľný pán Kiska?	202
Milá tvár biznisu	204
Kto to je?.....	205
Problémy pána prezidenta.....	207

Kiska v Afrike?.....	208
Odvrátená tvár biznisu	215
Už aj daňový podvod?	218
Ešte aj toto?	223
Tak ako, Quatro?.....	224
Strana, alebo biznis-plán.....	228
Už aj v Čechách?.....	231
Blaha Kisku nemusí	232
Najhoršie na koniec?	234
Kiska a popradské podsvetie?	238
Kiska v podsvetí naživo	241
Posledná obranná línia	246
P.S. Mafia v Poprade	251
Citovaná literatúra:	252

Copyright © Vydavateľstvo Dixit, s.r.o. 2020

Autor textu © Gustáv Murín, 2020

Obálka a ilustrácie © Karin Bošvoňová, 2020

Layout a DTP © Karin Bošvoňová, 2020

ISBN: 978-80-89662-32-6

Všetky tu opísané osoby a udalosti sú už verejnosti známe a ich činy boli priebežne zverejňované v rôznych slovenských i českých médiách. Zoznam citovaných článkov nájdete v závere tejto knihy. Ide teda o mediálny obraz danej doby – nepíše sa tu o tom, ako sa v knihe spomínané deje bez akýchkoľvek pochybností stali, ale ako o nich referovali médiá.

Jednotlivé správy či reportáže sa od seba môžu dokonca aj v opise jedinej udalosti líšiť. Profesionálni novinári či ich informátori, ale aj svedkovia a aktéri súdnych procesov vychádzali z dobových vedomostí a mohli sa v niektorých detailoch myliť. Nielen oni, ale ani polícia, prokuratúra a súdy sa vo viacerých prípadoch nedokázali zhodnúť na jednoznačnej rekonštrukcii týchto dramatických udalostí. Ako sa presvedčíte, ani súdne rozhodnutia nebývajú konečné a môžu sa v rozsudku zmeniť na opačné. Text tejto knihy je literatúrou faktu len potiaľ, pokiaľ sa odvoláva na verejne dostupné zdroje, a tak ju odporúčam vnímať všetkým jej čitateľom.

Moja kniha nie je obžalobný spis, je to dobová kronika jednej krvavej etapy našej spoločnosti, vychádzajúca z verejne dostupných informačných zdrojov. Neslúži na usvedčovanie vinníkov, ale na pamiatku obetí, a je varovaním pred ďalšími obeťami organizovaného zločinu.

Mesto Poprad pod malebnou scenériou Vysokých Tatier nemôže náhodnému návštevníkovi ani náznakom pripomínať miesto krvavých mafiánskych popráv, surových bitiek a vzájomnej rivality mocných bossov. Veď aj preto hovoríme o podsvetí. V tejto knihe by sme radi nazreli práve do neho – do zákulisia tejto križovatky organizovaného zločinu v 90. rokoch minulého storočia. V jej osídlach uviazli dobrovoľne či násilu nielen typickí kriminálnici, ale aj navonok uznávané športové a spoločenské celebrity, na obdiv sa vystavujúci úspešní podnikatelia a aj politici z najvyšších etáží slovenskej politickej scény.

Milan Reichel

Začalo to veľmi dobre. Ak by to tak dobre aj pokračovalo, boli by dnes Popradčania na svojho rodáka hrdí. Lenže to bolo inak a aj o tom je tento príbeh.

Milan Reichel vyrastal vo váženej a sporiadanej rodine. Od mladosti sa poctivo venoval kulturistike a zaslúžene sa stal majstrom Slovenska. Zároveň si privyrábal ako vyhadzovač v Stella-bare v Smokovci. Mnoho hostí si ho zapamätalo a s viacerými nadviazal kontakty. Pretože nebol žiadny zápecník, ešte za vlády komunistov odišiel do Talianska. Vrátil sa až po Nežnej revolúcii. V januári 1990 prišiel rodičom predstaviť budúcu nevestu, Talianku. Svadbu mali v roku 1991 a potom sa im narodil syn. Práve pre túto udalosť sa nezúčastnil inej.

Reichelova mama zatelefonovala synovi do Talianska, že sa predáva hotel Gerlach. Ktosi ho dostal v reštitúcii a chce sa ho zbaviť. Mama, pôvodným povolaním kadernička s prezývkou „ekonómka“ sa už predtým dostala k hotelu Európa. Teraz chcela jeho predajom získať kapitál na kúpu Gerlachu. Reichelovci hotel kúpili. Na jeho slávnostnom znovuo tvorení boli aj talianski svokrovci, ale Milan prísť nemohol, lebo bol v Taliansku pri narodení syna. Už vtedy vzišli reči, že mu hotel kúpila talianska mafia, hoci Reichelov svokor bol námorník. Hotel Gerlach sa Milanovi Reichelovi stal osudným. Tým, ako k nemu jeho rodina prišla, aj tým čo sa v ňom neskôr dialo.

Z kulturistu hotelier

Reichel sa o nejaký čas vrátil aj s rodinkou a prevzal zodpovednosť za dennú prevádzku hotela. Stále cvičil v posilňovni a tak v roku 1992 vyhral v Prahe Európsky pohár v pretláčaní rukou. Tejto súťaži urobila veľkú propagáciu televízia, keď finálový duel odvysielala zhodou okolností v prestávke medžištátneho futbalového zápasu. Aj vďaka tomu sa Milan Reichel stal známy a obľúbený. Jeho popularitu sa pokúšali využiť vtedajší politici ako Milan Kňažko či Ivan Mjartan. Chceli ho za príklad Slováka, ktorý sa dokáže presadiť vo svete. Kým politici stáli o stretnutia s ním, médiá začali písať o jeho športovej kariére.

Milan začal podnikáť už v roku 1990. Prvé peniaze vraj zarobil pašovaním výživových doplnkov na Slovensko.

Pod obchodným menom Vila Lieska vykonával rozličné stavebné úpravy a rekonštrukcie. Neskôr s matkou rozbehol veľkoobchod, od roku 1992 so svojimi talianskymi priateľmi obchodoval s poľnohospodárskymi, chemickými a textilnými výrobkami.

Slovenské príslovie hovorí: „Keď je koze dobre, ide na ľad tancovať“. Na Reichela sa hodilo práve vtedy, keď vstúpil na tenký ľad mimomanželského vzťahu. Pre svoju dobrú povesť mal v tom čase hotel Gerlach vychytenú klientelu. Pri svojich vystúpeniach sa tu ubytovávali populárni zabávači ako Rastó Piško, Štefan Skrúcaný či Stano Radič. Chodila sem aj prvá ponovembrová miska Silvia Lakatošová, ktorá sa poznala s Karin Majtánovou, Miss Slovensko 1993, a vtedajšou hviezdou médií. Fešák a úspešný podnikateľ Reichel, hoci už mal svoju rodinu, s Karin vytvorili navonok ideálny pár.

Milan sa zviditeľnil aj ako hlavná postava video-klipu, v ktorom jazdil na džípe po dunách v tuniskej Džerbe. Táto reklama Slovaftu na olej Madit vtedy často zaplňala televízne obrazovky.

Reichel mal vtedy podľa vlastných vyjadrení v bankách uložených 60-70 miliónov korún, ďalších približne 20 miliónov korún mal doma „v ponožke“. Všetko teda bolo príliš dobré, aby to v tej dobe mohlo dlho vydržať. Slovensko si už začínala parcelovať novodobá mafia, ktorej časť v bizarnej amnestii vypustil na slobodu prezident Václav Havel. Poprad sa stal križovatkou mafiánskych záujmov a hotel Gerlach bol lákavou prestupnou stanicou. Bolo len otázkou času, kedy sa tu zjaví Mikuláš Černák.

Objavuje sa Černák

Černák sa zaujímal o kulturistiku a imponovalo mu stretávať sa s takou mediálne známou osobou, ako bol Reichel. Jeho veľké finančné možnosti, dva hotely (popradský hotel Európa a Gerlach) i nevšedné súkromie – žena Talianka a milenka Miss Slovensko vzbudzovali u Mikiho rešpekt.

Černák priznal, že na neho zapôsobili aj Reichelove domnelé kontakty na taliansku mafiu. Vtedy u nás všetci mafiáni napodobovali zvyky a správanie hrdinov filmu „Krstný otec“, bez toho, aby brali na vedomie jeho záverečné tristné posolstvo. Reichel vraj pritom z celej talianskej mafie poznal len jedného jej známeho člena, a aj to len preto, lebo mal za manželku Slovenku. Talian chodil často na svojom Ferrari na Slovensko a prirodzene sa pohyboval aj v blízkosti Reichela. Milan tvrdí, že spolu žiadne obchody nemali, ale už len Talianova prítomnosť stačila na vznik povesti o Reichelovom prepojení na talianske podsvetie.

Černák pre knihu „Mikuláš Černák“ povedal: „Reichela som spoznal cez Alojza Házyho v rokoch 1992 – 93. Poznal som ho ako sebavedomého človeka, pretože vlastnil v tom čase hotel Gerlach. Rád sa chválil svojím spôsobom života na spôsob talianskeho mafiána. Keď mal Házy problémy so zákonom, tak mu Milan Reichel poskytol azyl, schoval ho niekde v Taliansku k svojim príbuzným. Keď som raz sedel na káve v hoteli Urpín, v Čupkovej kaviarni, kde som sa zdržiaval väčšinou v rokoch 1992 – 1994, všimol som si,

že ku mne prichádza asi 120 kg ryšavý chlap, v ktorom som potom spoznal odfarbeného Alojza Házyho...”

Házy začínal tiež ako kulturista. Keď mal šesťnásť, tento šport ho zblížil s Milanom Reichelom.

Mikuláš Černák sa chcel veľmi priatelieť s Reichelom, a preto ho lákal na návštevu do Banskej Bystrice. Keď prišiel, v nejakej krčme sa stretli aj s vtedy ešte žijúcim Martinom Lábošom, spoluzakladateľom Černákovskej bandy. (Láboša v roku 1995 dobodali na diskotéke, smrťou na to doplatili šéf diskotéky Peter Lepieš a Milan Piliar, šéf ochranky, ktorá diskotéku v hoteli v rekreačnej oblasti v Krpáčovej strážila.) V krčme bola spočiatku reč len o kulturistike, lebo Černák si zakladal na svalnatej postave. To mu paradoxne po rokoch uľahčilo komunikáciu so šéfom vyšetrovateľského tímu Ivanom Ševčíkom, ktorý bol tiež riadne vyšportovaný. Reichel stretnutie s Černákom pred novinármi komentoval slovami: „Miki ma bral ako svoj idol v cvičení s činkami. Chcel mať veľké svaly.“ A po rokoch dodal (*Pluska*): „Keď sme sa videli, hovorili sme o cvičení. Žiadne obchody sme spolu nerobili. Je to nevyspytateľný človek, ktorý šíril strach, a to sa mu stalo osudným. Je zarážajúce, že všetci najvernejší sa mu nakoniec otočili chrbtom. Môj názor je, že Černák mal viac šťastia ako rozumu.“

Černák sa v Reichelovi spočiatku nielen videl, ale ho aj napodoboval. Keď si Reichel kúpil Nissan Merano, Černák si ho kúpil tiež. Keď mal Reichel Mercedes 500, čoskoro sa prišiel Černák pochváliť, že aj on má taký. Akurát, že to bolo auto Rudolfa Bielika, ktorého Černák krátko pred tým zavraždil.